

ske vist giver Ministeriet en meget vidtstrakt Bemyndigelse, en Bemyndigelse, som jeg imidlertid vil udtale Haabet om, der ikke vil blive alt for megen Brug for, og det glæder mig at høre af Indenrigsministeren, at den vil blive anvendt med den yderste Varsomhed.

C. C. Andersen: Formaalet med det foreliggende Lovforslag er at modvirke den hensynsløse Spekulation, som Befolkningen i disse Dage er Genstand for. Dette Formaal kan jeg fuldt ud slutte mig til, og jeg haaber, at den høje Regering vil gennemføre denne Lov paa en Maade, som sikrer Befolkningen mod, at enkelte Spekulanter ophober Varerne, saaledes at der fremkaldes Nødstilstand i Befolkningen i disse vanskelige Tider. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget og tilsige det mit Partis Støtte.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker de forskellige Talere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Adskillige har understreget min Bemærkning om, at Loven vil blive benyttet med Varsomhed. Jeg forstaar meget vel dette, men det er ogsaa nødvendigt at tilføje, for at Lovens Tilstedeværelse skal kunne virke i den rette Retning, at i de enkelte Tilfælde, hvor det bliver nødvendigt at benytte den, vil den blive benyttet med den fornødne Kraft.

Finansministeren er nu kommet til Stede, og han vil besvare den Bemærkning, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvède) fremsatte.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvède) har efter den Meddelelse, jeg har faaet derom — jeg var desværre ikke selv til Stede, da det ærede Medlem talte — rettet en Henstilling til Regeringen om at medvirke til, at den Mangel paa Sølv mønt, som i Øjeblikket er til Stede, kan blive hævet. Maaske jeg først derom tør sige, at naar der er en saadan Mangel, beror det ikke mindst paa den ret urimelige Panik, der findes i Befolkningen. Folk skraber Sølv mønt til sig og gemmer den hen, som om vi var i Middelalderen, i Stedet for at lade den flyde, som Mønt skal. Det kunde dog tænkes, at efterhaanden vil denne urimelige Frygt svinde, og at man ikke mindst her i København atter vilde se Sølv et vende tilbage til den almindelige Omsætning. Det er, saa vidt jeg ved, ikke saaledes, at Nationalbanken mangler Sølv mønt i Øjeblikket, og jeg har

ogsaa i Dag rettet en Henstilling til Banken om at lade mere Sølv komme ind under Omsætningen. Samtidig har naturligvis ogsaa Finansministeriet det i sin Magt at foranledige, at der udmøntes mere Sølv, hvis Sølv kan faas, og selv kun kan faas til noget dyrere Priser end ellers, vilde det dog for det første ikke være til nogen synderlig Skade, om det skulde foranledige et finansielt Underskud for Staten, men dernæst er der jo ogsaa en stærkere Bevæggrund end den rent finansielle, den nemlig, at Befolkningen trænger til, at der skaffes Sølv til Veje. Jeg skal altsaa følge det ærede Medlems Henstilling, og jeg har allerede delvis fulgt den. Jeg skal altsaa bestræbe mig for, saa vidt det staaar til mig, at foranledige, at den Sølv mangel, der er til Stede, ophører, men jeg maa atter fastslaa, at Mangelen virkelig skyldes ganske urimelige Opfattelser og Betragtninger fra Befolkningens Side.

Tvède: Jeg takker den højtærede Finansminister for den Udtalelse og det Tilsgagn, han fremkom med, og gentager blot, at ikke alene her i København, men ogsaa ude omkring i Landet, ikke mindst i Proviensbyerne, føles det ganske overordentligt, at der ikke er tilstrækkelig Sølv mønt til den almindelige Handel og Omsætning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Jeg skal ansætte et nyt Møde til Kl. 3²⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til midlertidig Lov om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer.

Mødet hævet Kl. 3²⁰.